

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

21. Quomodo Eulogio Rhetori de loco Ciceronis obscuro sollicito, in sommnis apparet, exponens illi quod non intelligebat.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](#)

930 COLLATION. SACRA R.
& ad discipulos ostiis clausis ingressum fuisse
non credunt.

D. Augustinus lib. de cura pro mortuis gerenda cap.
11. Pater defunctus anxio filio appareat in somnis,
& de Chirographo certiorem reddit,

CAP. XX.

Pro certo, cum Mediolani essemus, audi-
uimus, quod cum debitum repeteretur, à
quodā defuncti patris cautione prolata, quod
filio nesciente à patre iam fuerat persolutum,
contristari homo grauissimè cœpit atque mi-
rari, quod ei pater moriens, non dixerit quid
deberet, cum fecisset etiam testamentū. Tunc
nimis anxio apparuit idem pater eius in som-
nis, & ubi esset recautum, quo illa cautio va-
cuata fuerat, indicauit. Quo inuenito iuuenis
atque monstrato, nō solum falsi debiti calum-
niam propulsavit, sed etiam paternum recepit, qua-
do persoluta est pecunia.

D. Augustinus ibidem. Augustinus adhuc viens,
Eulogio rhetori de loco Ciceronis obseruo solli-
to, in somnis appetet, exponens illi quod non intel-
ligebat.

CAP. XXI.

Nobis apud Mediolanum constitutis Car-
thaginis rhetor Eulogius, qui meus in
eadem arte discipulus fuit, sicut mihi ipse po-
stequam in Africā remeauimus, retulit, cum
rhetoricos Ciceronis libros discipulis suis tra-
detet

deret, recēsens lectionem quam postridie fuerat traditus, quandam locum offendit obscurum. Quo non intellecto, vix potuit dormire sollicitus. Qua nocte somnianti, ego illi quod non intelligebat, exposui: imo non ego, sed imago mea nesciente me, & tam longè trans mare aliquid aliud, siue agente, siue somniante, & nihil de illius curis omnino cūrante.

Ludouicus Granatenis concione t. de S. Dominico,
F. Romanus Theologus Dominicanus apparet D.
Thome Aquinai, ad questiones quasdam illius
respondebat, atque ut in sua vocatione perseuereret,
bortatur.

CAP. XXII.

O Ranti quodam tempore S. Thomae Neapolii in templo Dominicanorum, apparuit frater Romanus S. Theologij dōctor, quē ille sibi Parisiis in prælectionibus reliquerat successorem, qui non ita pridem obierat, D. Thoma ignōrante. Vt ergo vidit illum iuxta se stantem, Gratulor, inquit, te huic aduenisse: sed quando, oro, venisti? Respondit ille: Ego iam excessi è corpore, permisum autem mihi est pro tuo merito tibi apparere. Territus eo responso non nihil sanctus vir, cūm se collegisset, ait; Adiuro te per Dominū ut indices mihi, num placeant Deo opera mea. Respondit Romanus; Perseuerā in hoc statu, nec dubites grata esse Deo quæ facis. Et Thomas: Tecum

verò.